

ПРИВІТ ДЕЛЕГАТАМ

XX ПРОФСПІЛКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ОДУ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

РІК ВИДАННЯ XXXI

За наукові КАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського ордена Трудового Червоного Прапора
державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 31 (841).

25 листопада 1965 р.

Ціна 2 коп.

НА ВИЩІЙ РІВЕНЬ!

РАДЯНСЬКИЙ народ домігся великих успіхів в будівництві комунізму. Особливо знаменним був для трудящих нашої країни 1965 рік. В цьому році відбулись березневий та вересневий Пленуми ЦК КПРС. Їх рішення — це ясна програма успішного розвитку сільськогосподарського виробництва та промисловості.

Натхненні рішеннями нашої рідної партії, радянські люди самовіддано працюють, створюючи світлу будову комунізму. Великий вклад в справу побудови комуністичного суспільства вносять і професійні спілки, які об'єднують понад сімдесят мільйонів трудящих.

В останні роки права профспілок значно розширились. Нині немає жодної ділянки в державному і громадському житті, де б профспілка не брала участь в рішенні важливих питань, що торкаються життєвих інтересів громадян СРСР.

Все це справедливе і щодо нашої університетської профспілкової організації. В цьому ювілейному році вся її діяльність була підпорядкована головному завданню — підготовці висококваліфікованих спеціалістів, вихованню в них високої ідейності, комуністичних поглядів на життя.

На засіданнях профкому неодноразово обговорювались питання підготовки і проведення екзаменаційних сесій. Це відіграло чималу роль в тому, що на факультетах значно покращились навчальна, наукова і виховна роботи.

В центрі уваги профкому стоять і питання удосконалення майстерності викладання, зміцнення трудової дисципліни, поліпшення побуту.

Турбувався профком і про організацію відпо-

чинку, поліпшення житлових умов членів університетського колективу. В 1965 році одержали санаторні путівки 78 осіб, путівки в будинки відпочинку — 178.

В університетському спортивно-оздоровчому таборі відпочило понад 370 студентів та викладачів.

Багато членів профспілки одержали грошову допомогу на оздоровлення. Понад 500 чоловік за час відпустки побували в туристських подорожах та поїздках по нашій та інших країнах світу.

Закінчилися звітно-виборчі профспілкові збори у всіх групах, на курсах, факультетах та установах університету. На цих зборах було підведено підсумки профспілкової роботи за звітний період, йшла мова про кращих профспілкових активістів. Добрим словом згадували на зборах про таких профоргів, як тт. Ходжаш, Юрченко, Литвиненко, Ананченко.

Добре попрацювали голови профбюро факультетів — доцент Бочарова (біологічний факультет), старший викладач Яцій (факультет іноземних мов) та інші.

Після звітно-виборчих зборів до керівництва профспілковими організаціями прийшло чимало нових людей. Слід думати, що вони, усуваючи недоліки, вмiло поведуть профспілкову роботу.

Сьогодні розпочала свою роботу XX профспілкова конференція. Нема сумніву, що прийняті рішення будуть спрямовані на те, щоб ще вище підняти рівень профспілкової роботи, щоб забезпечити безумовне виконання головного завдання — максимумно сприяти підготовці висококваліфікованих спеціалістів, вихованню ідейно загартованих будівників комунізму.

В АТМОСФЕРІ ЗАЦІКАВЛЕНОСТІ

ІДУТЬ семінарські заняття. Порізно проходять вони в групах. Але туди, де студент зацікавлений, де панує творча атмосфера, завжди цікаво прийти, щоб побільше довідатись — стати багатшим.

В першій групі I курсу філологічного факультету (російське відділення), на семінарах з історії КПРС, які веде викладач Дроздова, відчувається атмосфера зацікавленості. Сюди приходять не тільки по підручнику аналізувати праці Леніна, але й посперечатися, висловити свою точку зору. Активність висока — виступає багато студентів групи. Вони додають щось своє до відповіді товаришів, виправляють помилки, сперечаються. Говорити про те, хто найактивніший, не доводиться: це можна сказати про всіх, хоча виділяються студенти Губаренко, Мякота, Альошина, Заборовець, Соколовська, відповіді яких глибокі, вичерпні.

Викладач допомагає студентам надати відповідям точну форму і ширше охопити проблеми.

Творча обстановка на наших семінарських заняттях сприяє глибокому засвоєнню матеріалу.

В. ЗАВЕЛЬСЬКА.

СЬОГОДНІ РОЗПОЧАЛА СВОЮ РОБОТУ XX ЗВІТНО-ВИБОРЧА ПРОФСПІЛКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ НАШОГО УНІВЕРСИТЕТУ.

АКТИВНО, ПО-ДІЛОВОМУ ОБГОВОРТИ ПІДСУМКИ ПРОФСПІЛКОВОЇ РОБОТИ, ВИРОБИТИ РІШЕННЯ, СКЕРОВАНЕ НА ГОЛОВНЕ — ПОКРАЩАННЯ СПРАВИ ПІДГОТОВКИ ІДЕЙНО ВИХОВАНИХ, ВИСОКОКВАЛІФІКОВАНИХ СПЕЦІАЛІСТІВ, — ОСЬ ЗАВДАННЯ ДЕЛЕГАТІВ КОНФЕРЕНЦІЇ.

УСПІХІВ ВАМ У ЦЬОМУ, ТОВАРИШІ!

РОЗПОВІДЬ ПРО МИНУЛЕ

ДО 20-РІЧЧЯ НЮРНБЕРЗЬКОГО ПРОЦЕСУ

АКТИВНИЙ зал університету переповнений. Тут зібралися студенти і викладачі всіх факультетів. Вони прийшли на зустріч з учасником Нюрнберзького процесу С. Я. Озерянським.

Коротко розповів про історичне значення першого в історії міжнародного суду над фашистськими ватажками, який став грізним попередженням боннським реваншистам і американським імперіалістам, доцент Я. Штернштейн надає слово полковнику запасу С. Я. Озерянському.

За родом своєї праці тов. Озерянський займався виявленням вій-

ськових злочинців, а потім був в Нюрнберзі з початку і до кінця процесу над ними. Він розповів багато яскравих епізодів, ілюструючи їх цікавими документами і фотографіями.

На закінчення завідувач кафедри історії КПРС професор І. В. Ганевич щиро подякував С. Я. Озерянському від імені всіх присутніх.

М. ШАТРОВ.

НА ЗНІМКУ: полковник запасу С. Я. Озерянський бесідує зі студентами.

ГАРЯЧА ПОРА

ПАРТГРУПА П'ЯТИКУРСНИКІВ ДІЄ

У ВИПУСКНИКІВ філологічного факультету настав останній учбовий семестр.

П'ятикурсники відвідують лекції, але мріями линуть на цілий рік вперед. Кожного цікавить, де він буде працювати, яким буде колектив, уявляє свою першу зустріч зі школярами.

Недавно закінчилось педагогічне стажування студентів в школах м. Котовська нашої області, яке наблизило їх до реального майбутнього. Студенти-практиканти самостійно розпочали навчальний рік в школах. Учні зустріли їх привітно, хоч дещо насторожено. Прощалися ж тепло. Відчувалось, що і діти, і молоді вчителі встигли прив'язатися один до одного і

засмучені розлукою. Багато студентів лиш тепер по-справжньому уяснили всі труднощі і радощі благородної праці вчителя.

Зараз у п'ятикурсників гаряча пора: лекції, семінарські заняття, підготовка до майбутньої сесії і одночасно написання дипломної роботи.

Фініш близький, але щоб його досягти, треба вирішити ще ряд завдань, у виконанні яких чималу роль відіграє партгрупа курсу.

Нещодавно на партбюро факультету, де були присутніми всі студенти-комуністи, слухався звіт партгрупоргів. Звітувала і партгрупорг V курсу тов. Є. Кузіна, яка відзначила, що всі комуністи курсу охоплені партійними доручен-

нями, беруть активну участь у суспільному житті факультету і університету, регулярно відвідують заняття, вчать лише на «добре» та «відмінно».

Комуністи V курсу допомагають деканату факультету у вирішенні ряду питань: проводять бесіди з студентами, що нерегулярно відвідують лекції, допомагають відстаючим ліквідувати академзаборгованість.

Слухались на партбюро і звіти окремих комуністів про успішність, дисципліну і участь в суспільному житті факультету. Звітувала й дипломантка Євдокія Остюченко.

Партбюро факультету вказало однак на недостатню індивідуальну роботу зі студентами і вирішило в подальшому слухати звіти комуністів-студентів про навчання і роботу.

І. ШЕСТОПАЛОВА.

НЕ ГАЯТИ ЧАСУ

МІНЕ кілька тижнів і студенти університету почнуть складати зимову сесію. Для старшкурсників — це не нове, а для першкурсників — це перше випробування їх сил, їх умінь, їх здібностей та знань.

Зимова сесія покаже, наскільки відповідально поставився кожний студент до своїх безпосередніх обов'язків — добре оволодіти знаннями, своїм майбутнім фахом.

І тут доцільно показати ставлення до занять окремих студентів механіко-математичного факультету.

Факультет вважається одним з «важких» в університеті, але це не може виправдати ту кількість боржників, яку ми маємо сьогодні. І причини тут цілком ясні — або небайливе ставлення до занять, або невміння організувати свій час. Не можна ставитись до часу так, як це роблять деякі студенти факультету.

Про яку організацію праці та економію хвилини можуть говорити Камішнікова та Сидоренко з III курсу. Вони ще й досі не склали

ЕНЕРГІЙНО ПРАЦЮВАТИ

СНІГ... Почалась зима і на Одещині. Зима... Це говорить про те, що скоро почнеться зимова сесія. Перша в житті сесія для першкурсника. Це великі хвилювання, турботи, безсонні ночі. А зараз наполеглива робота.

Серйозно ставляться студенти до відвідування лекцій, до підготовки до семінарських занять.

Візьмемо для прикладу семінар з психології, де студенти проводять експериментальні дослідження, пізнають психіку людського організму, тобто теорію пов'язують з практикою. Кому, як не нам, майбутнім вчителям, треба добре знати особливості психічної діяльності дітей. І практичні заняття проходять дуже цікаво, студенти самі проводять різні дослідження, наслідки яких приносять майбутньому вчителю в його майбутній праці.

Товариші мої, першкурсники! Недалеко зимова сесія. Щоб скласти її успішно, а потім добре відпочити, треба зараз ще з більшою енергією працювати, серйозно ставитись до навчання.

В. ГАЙДАШ,
студентка I курсу філологічного факультету.

РІШЕННЯ вересневого Пленуму ЦК КПРС відкривають широкі перспективи дальшого розвитку науки, швидкого впровадження її досягнень у виробництво. Важливу роль в здійсненні поставлених партією завдань належить вищій школі. Вона покликана готувати для країни висококваліфіковані кадри спеціалістів. Разом з тим вищі учбові заклади беруть безпосередню участь в розвитку вітчизняної науки і технічного прогресу. В них зосереджено понад 206 тисяч наукових працівників.

Бережно зберігають і постійно розвивають багаті традиції передової наукової і суспільно-політичної думки наші найстаріші університети в Москві, Ленінграді, Казані, Тарту, Львові та інших містах. Радянські університети благотворно впливають на розвиток науки і культури

по два іспити за другий курс. Від студентів Дикусар та Кожухар хотілося б почути, як вони збираються ліквідувати свою академзаборгованість. На це ж питання нічого ініціально, напевно, не відповіли б і студенти II курсу Верба, Чернієнко та Баленко. Студентка Баленко має заборгованість з фізичного виховання та креслення. Дехто може сказати: «Та чи це «хвіст»?». — Це не тільки «хвіст», це ще й ганьба. Тільки людина, яка втратила елементарне почуття відповідальності може так байдуже ставитись до свого прямого обов'язку — вчитись.

Враховуючи обставини, деканат факультету минулого року задовольнив прохання студентки I курсу Гулійкової залишитися на I курсі на другий рік. Ми вважали, що Гулійкова в цьому році буде вчитись як слід. Але що виходить

В моєму саду росте зелений каштан. Він ще зовсім молодий. Стоїть, довірливо простягаючи своє гілля назустріч сонячним променям. Не знаю, хто посадив його, може й я, граючись в дитинстві, загубила каштан в саду. І він виріс разом зі мною, непомітно і якимось зразом.

Я любила його завжди, і весною, коли його коричневі бруньки лопають із дзвоном торжества, випускаючи на волю блідо-зелені листочки, осяваючи все навкруги, і восени, коли сумно губив він своє листя-сльози, ніби тужачи за чимсь неповторним. В ньому, гордому, є щось добре, від чого стає якимось тепло. Йому я повіряла свої думки, розповідала про саме потаємне.

...Коли я побачила її вперше, мені чомусь згадався мій каштан. Зразу повіяло чимсь добрим, ніби вітер дитинства приніс мені терпкий запах квітів каштана.

Її чорні очі дивляться на світ радісно і привітно, ніби запрошують радіти разом з нею синьому небу, яскравому сонцю і ніжним квітам і мені раптом захотілося розповісти їй, як моєму каштану, про себе, про свої радості і печалі. Я була влевнена: вона зрозуміла. Мені захотілося розповісти про той каштан.

Так любити світ і людей може лише людина з чистим, як джерельна вода, серцем. А воно в Людди дійсно таке.

Якось особливо чуйно сприймає вона все добре, радітиме з тобою

насправді? Гулійкова пропускає лекції, погано готується до практичних занять, вважає університет місцем, яке можна відвідувати тоді, коли їй нічого робити. Ні, це не так, товаришко Гулійкова. Якщо Ви і надалі будете так себе поводити, то обов'язково стане питання про ваше подальше перебування у вищому учбовому закладі. Ледарям у нас немає місця.

Наша університетська газета минулого навчального року вже писала про студентку Абара, яка зараз навчається на IV курсі. Ця студентка має багаті «традиції». Під час кожної сесії вона не складає по кілька іспитів та заліків. І тепер студентка Абара має заборгованість з п'яти дисциплін. Газета запитувала тоді — чи не час звільнитися від такої студентки. Але ми дали можливість Абара виправитися. На жаль, цього не сталося. Історія повторилася. Тому деканат вже поставив питання перед ректоратом про подальше пе-

твій удачі. І як запалають гнівом її очі, миттю перетворюючись у льодинки, коли побачать несправедливість.

Пам'ятаю її на роботі в колгоспі. Багатьом було важко з незвички, і стомлювались, і додому хотілося. І

кожного разу, коли, здавалось, більш не було сил, що не витримаємо, сріблястим птахом злітав в синь неба її гімн:

Пока я ходить умею,
Пока глядеть я умею,
Пока я дышать умею,
Я стану идти вперед.

Цю пісню Люда з подругами співала кожного ранку, коли страшенно не хотілося вставати, співала її під час роботи, піднімаючи настрій і впливаючи нові сили в наших стомлених руках, і ми, посміхнувшись їй, знову починали працювати.

Вечорами було нудно. «Давайте дамо концерт для колгоспників!» — запропонувала одного разу комсорг. Ідею підтримали. І ось, після декількох невеличких репетицій, ми на сцені.

Танцювали, співали, читали вірші, словом, хто що міг.

ребування студентки Абара в університеті.

Прикро про все це писати. Але ми не маємо ніякого права замовчувати ці факти, бо дехто, дивлячись на небайливих студентів, може подумати, а чи не спробувати й мені отак повільно вчитись.

Ні, товариші, нічого не вийде. Ми не маємо права розтрачувати на ледарів сили викладачів, доцентів та професорів, бо як писала газета «Известия» — вуз це не переповнений трамвай, в який слід тільки скочити на підніжку, а там він якось доведе. Не забувайте, що у нас є молодь, яка хоче вчитись у вузі. І ці бажаючі з часом виштовхнуть тих, хто своєю поведінкою ще не доріс до вищої освіти, незважаючи на прохідні бали на вступних іспитах.

Гордістю нашого факультету є студенти Свірський (III курс), Гутников (V курс), Дмитрієва (III курс), Радіонов (IV курс) та багато інших. Ось вже протягом ба-

гатьох семестрів вони складають іспити тільки на відмінно. Вони не розтрачують даремно часу на балачки та мандрування без потреби по місту. Ми не знаємо жодного випадку, коли б ці студенти не були підготовлені до семінару чи практичного заняття. І їм в цьому допомагає вміння правильно розподіляти свій час, систематизувати свою роботу.

Тільки самодисципліна, сумлінна праця дають добрі результати.

Ось чому, коли до сесії лишилося зовсім мало часу, кожен студент має подумати над тим, як організувати себе, як раціонально використати час, як стати в рівень з передовими.

Не гаяти даремно часу, наполегливо готуватись до іспитів — ось що повинно стати правилом життя кожного нашого студента.

Доцент В. КОНОНОВ,
декан механіко-математичного факультету.

ЗУСТРІЧІ З ВЧЕНИМ

ТРИ дні, з 12 по 15 листопада наш Великий актовий зал був місцем цікавих зустрічей студентів і викладачів з відомим ленінградським вченим Миколою Дмитровичем Андреевим. Старший науковий співробітник Інституту мовознавства АН СРСР, М. Д. Андреев керує колективом, який розробляє методику статистико-комбінаторного дослідження тексту.

Мета такого вивчення — одержання інформації про мову на основі одних тільки даних писемного тексту (букви, розділові знаки, пропуски між ланцюжком букв).

В циклі лекцій М. Д. Андреев познайомив слухачів з принципами статистико-комбінаторного дослідження. Вони сприймалися аудиторією з великою увагою і знайшли нових прихильників їх. До співробітника нашого обчислювального центру Т. Ф. Бондаренко, яка вже працює в цій галузі під керівництвом Андреева, і її дипломанток з філологічного факультету Е. Хінзицької та Л. Шелестовичу приєднались доцент Ю. Касім та студент IV курсу українського відділення Резніков.

Зустрічі з ленінградським вченим були не тільки цікавими, але й корисними.

Т. ТУЛІНА.

ВАЖЛИВЕ ЗАВДАННЯ ВИЩОЇ

ШКОЛИ

ри. Провідні вчені найрізноманітніших спеціальностей з природничих і гуманітарних наук в лабораторіях і на кафедрах університетів розробляють комплексні проблеми, ведуть пошукові дослідження на стижах наук.

Науковим колективам університетів належить важлива роль в здійсненні рішень березневого Пленуму ЦК КПРС, в яких передбачається розширення теоретичних досліджень з біології. Над розробленням наукових основ цієї галузі знання наполегливо працюють вчені Київського, Новосибірського та інших університетів та вузів.

Цінними працями збагатили науку і техніку вчені технічних, сільськогосподарсь-

ких, економічних інститутів. В Московському інженерно-економічному інституті, наприклад, розроблено ряд систем управління виробництвом з допомогою електронних обчислювальних машин. Актуальні народногосподарські проблеми вирішують професори і викладачі Ленінградського, Уральського, Харківського політехнічних, Казанського фінансово-економічного та інших інститутів. Тільки в останні роки близько 40 професорів і викладачів вузів за видатні наукові досягнення удостоєні Ленінської премії.

Але чи всі колективи вищих учбових закладів можуть пишатися своїм вкладом в розвиток науки і техніки? На жаль, значна частина висококваліфікованих працівників вищої школи не бере активної участі в науково-дослідній роботі.

З другого боку, багато висококваліфікованих кадрів наукових працівників — академіки, члени-кореспонденти, доктори наук не беруть участі в роботі вищої школи. А втім, залучення їх до цієї роботи, безсумнівно, дозволить значно підняти рівень наукової і викладацької діяльності у вищій школі.

Далеко не всі вчені ради вищих учбових закладів стали справжніми колективними

органами керівництва науковою роботою кафедр і лабораторій. Нерідко тому сили вчених не скеровуються по основних, найперспективніших напрямках науки, а розпорюються на багато тем, часто другорядних.

На рівні наукової роботи багатьох вищих учбових закладів негативно відбивається слабкість їх експериментальної бази. Однак, в деяких вузах, що мають сучасні лабораторії, несміливо впроваджуються нові методи досліджень, без яких зараз важко досягти великих результатів, зробити нові наукові відкриття. Характерно, що тільки у вищих учбових закладах Російської Федерації не встановлено давно придбане обладнання вартістю в декілька мільйонів карбованців. Понад два роки не вводяться в експлуатацію електронні обчислювальні

Л. ЛУХІНА.

ВИДАТНИЙ БУДІВНИК СОЦІАЛІСТИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

ДО 90-РІЧЧЯ А. В. ЛУНАЧАРСЬКОГО

МИНУЛО дев'яносто років від дня народження Анатолія Васильовича Луначарського. Він був людиною різнобічних талантів, глибоких і широких знань, видатних організаторських здібностей.

В історію нашої культури Луначарський ввійшов як видатний марксистський критик. Свою літературно-критичну діяльність він розпочав в 1902 році. І вже в перших критичних роботах він виступає як популяризатор і пропагандист естетичних поглядів революціонерів-демократів.

В 1904 році А. Луначарський зійшовся з В. І. Леніним. З цього часу його літературно-критична діяльність набуває гостро політичного, революційного характеру. Він робить в статтях головним не тільки питання «мистецтво і революція», а і активно бореться за здійснення завдань, поставлених у відомій статті В. І. Леніна «Партійна організація і партійна література» — створення літератури, відкрито зв'язаної з революційною боротьбою робітничого класу.

Він пропагує твори буревісника революції Горького, який для нього — перший російський художник, що взявся за соціалістичну тему і розробив її з соціалістичних позицій.

Партійністю і політичним настроєм відзначаються статті Луначарського про літературу критичного реалізму. Він ставить перед собою своєрідне важке завдання — показати значення мистецтва і літератури минулого для пролетарської культури. Йому потрібен Островський для радянського театру, Бетховен — для розвитку нової музики, Пушкін і Чехов — як учасники літературного процесу сьогодняшнього дня.

В своїх прекрасних лекціях А. В. Луначарський розвивав

думку про можливість створення пролетарського мистецтва, пролетарської літератури — «пролетаріат може обнови́ти людську культуру, але в глибокому зв'язку і спадковості з досягненнями культури минулого». Цей принцип історизму допоміг Луначарському визначити місце і значення письменників минулого для сучасного.

В статтях про радянську літературу Луначарський особливо підкреслював принцип партійності літератури і її суспільне значення.

Дванадцять років був А. Луначарський наркомом освіти і керував питаннями розвитку мистецтва і літератури.

В 1933 році в доповіді про драматургію на пленумі оргкомітету спілки радянських письменників він пояснив поняття соціалістичного реалізму, особливо підкресливши значення позитивного героя.

Як художник, виступаючи проти формалізму і вульгарного соціологізму, він особливо зупинявся на принципі взаємодії змісту і форми художнього твору і вважав, що краще всього та форма, яку важко відчутти, не можна відділити від змісту.

А. В. Луначарський вважав літературну критику важливою ідейно-естетичною зброєю, влучною і різкою, він хотів бачити в літературно-критичних статтях яскравість, пристрасть, хвилювання і перш за все знання життя, мистецтва і літератури.

Його статті вібрали в себе ці вимоги. Тому сьогодні вони залишаються гостро сучасними, допомагають в боротьбі за сучасну радянську літературу — літературу передових ідей, глибокої життєвої правди, високої художньої майстерності.

Доцент З. БАБАЙЦЕВА.

ПРОФЕСОР, одягнений в чорну мантию, урочисто запрошує студентів і викладачів встати і вітати іменинників, винуватців сьогоднішнього свята. До залу під гучні, незмовкаючі оплески урочисто, по одному заходять першокурсники. Вони проходять повз священні реліквії свого факультету — наукові праці, спортивні кубки та призи, проходять поважно і боязко на найпочесніші місця. Кожен опускає у велику реторту написані на спеціальних аркушах паперу своє найзаповітніше бажання, свою обіцянку бути вірним і крисним рідному факультетові, а також справі, якій вирішили присвятити життя.

Урочисто, велично лунає в залі промова професора М. Л. Варламова, виступи кращих студентів факультету.

ПОСВЯТА В ХІМІКИ

У руках старшокурсників священні реліквії факультету. Лунає команда секретаря комсомольської організації:

— Священні реліквії факультету першокурсникам передати! — і під оплески присутніх першокурсники беруть реліквії. Урочисто звучать фанфари — промовляється клятва першокурсника. На сцену виносять реторту, наповнену сподіваннями і обіцянками першокурсників. По команді професора Варламова реторту закорковують і передають декану факультету Л. А. Алексеевій. Вона зберігатиметься 5 років...

Та це ще не кінець. Щоб стати студентами, першокурсники повинні пройти випробування: їх «купають» у сірчаній кислоті, а потім, щоб перевірити їх колективну спайку, винахідливість, дотепність, їм пропонують зустрітися в клубі винахідливих та кмітливих з старшокурсниками. І ось розпалюється гаряче змагання студентського КВК. Багато дотепів, сміху, азарту — на одне очко більше набирають старшокурсники, але голова журі, проректор по навчальній роботі А. І. Васютинський оголошує, що випробування першокурсники витримали успішно і цілком гідні звання студента. Декан факультету вручає студентські квитки.

Так пройшов перший в історії ХТФ ритуал посвячення в студенти.

Нам здається, що він залишиться в пам'яті сьогоднішніх першокурсників надовго. Громадськість хіміко-технологічного факультету проявила гарну ініціативу. Шкода, що такий ритуал поки що відбувається лише на ХТФ. А де ж посвята у фізики, теплотехніки, радисти?

(З газети «ЗА ІНДУСТРІАЛЬНІ КАДРИ» Одеського політехнічного інституту).

СТУДЕНЧЕСКАЯ ПЕСНЯ

Мы, студенты, — простой народ:
Кровь в сердцах, как огонь, горячая.
Наша цель — в коммунизм поход —
Твердой линией обозначена.

Припев:
Любое дело студентам по плечу.
Девиз наш — строить жизнь по Ильичу.
Растит нас для труда и для побед
Родной Одесский университет.

Припев:
С каждым днем мы в труде растем,
В крепкой дружбе, годами спаянной, —
В той, которая бьет ключом
И чиста, как любовь кристальная.

Припев:
Жизнерадостность — вечный ключ, —
Нет предела в порывах юности!
Смелых, юных отряд могуч,
Не боится он бурь и трудностей!

Припев:
Любое дело студентам по плечу.
Девиз наш — строить жизнь по Ильичу.
Растит нас для труда и для побед
Родной Одесский университет.
Ю. ШЕПЕЛЁВ.

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ

НУ І ДІВЧАТА...

ПРО життя і поведінку мешканців 136-ї кімнати гуртожитку № 1, що по вулиці Пастера, 29, я довідався на профспілковій конференції філологічного факультету. Член профбюро факультету тов. Ілляш, доповідаючи про справи студентські, розповів і про кімнату № 136. І радісного в цій розповіді було мало.

Чим же привернули увагу до себе дівчата цієї кімнати? І з чого почалося те, що вони стали «притчею во языцех» всього факультету?

А було це так. Одного вечора в честь якоїсь події було вирішено влаштувати бенкет. Вирішили і влаштували. Було запрошено і гостей — хлопців з сусідніх дворів.

Випили по одній, по другій... Десь за північ потягло на співи, що потім перейшли в брутальну лайку, від якої дівчата сусідніх кімнат змушені були затуляти по-

душками вуха. І лише далеко за дванадцять у 136-ту прийшов сон.

Гадаєте, що це все? Ні, ви глибоко помиляєтесь, якщо так думаете. Це повторилось і в наступні дні.

Пізними вечорами в кімнаті стояв гамір, в клубах диму (до речі, курять тут не лише гості) ледь-ледь маячили фігури парубків, що були на підпитку.

Систематичні спізнення на лекції, пропуски занять, а згодом і академзаборгованість (до речі, комсорг Гауц ще й досі не склала залік з українського правопису за I курс), ось до чого приводять безвідповідальність студенток II українського, які мешкають в кімнаті № 136.

Дивно, чому ж «дії» студенток залишилися безпокараними? Хто дає їм право ганьбити честь і ім'я радянських дівчат-студенток?

О. ПАНАСОВ.

машини в Томському, Казахському університетах, Одеському і Грузинському політехнічних інститутах.

Запорука плідного розвитку науки — в нерозривному зв'язку вчених з життям, з практикою. Підтвердження тому — досвід кращих галузевих і проблемних лабораторій вузів, колективи яких виконують роботи по господарських договорах з підприємствами, ведуть пошукові теоретичні дослідження. Досить красномовні підсумки діяльності двох десятків галузевих лабораторій вузів Пермі. На їх утримання на рік було затрачено 490 тисяч карбованців, а економічний ефект від впровадження закінчених ними робіт становить майже п'ять мільйонів карбованців.

На жаль, органи вищої освіти недооцінюють цю форму

зв'язку вищих учбових закладів з виробництвом, яка показала свою життєвість, ефективність. В 750 вузах країни зараз діє всього 242 галузевих лабораторій.

Більшість вузівських галузевих лабораторій створювалось і фінансувалось раднархозами. Важливо, щоб з ліквідацією раднархозів ці лабораторії ні в якому разі не згорнули роботу. Новим міністерствам, партійним організаціям вже тепер час серйозно подумати про їх долю, щоб не розгубити набутий досвід.

Деякі місяці тому Міністерство вищої і середньої спеціальної освіти СРСР і Держкомітет хімічної промисловості видали наказ, в якому мистився конкретний план наукових досліджень з хімії і хімічної технології. До участі в них залучалося

близько 30 вищих учбових закладів країни.

Ідея спільної роботи вчених і спеціалістів вузів, галузевих інститутів, підприємств заслуговує на увагу. Після утворення галузевих міністерств, до яких переходять наукові установи, дослідна база, конструкторське бюро, втілення в життя цього корисного починання значно полегшується. Треба лише виявити наполегливість, вміння довести справу до кінця.

Важливо постійно слідкувати за впровадженням найцінніших пропозицій вчених, що повинно забезпечуватися галузевими міністерствами, комітетом по науці і техніці, а також органами вищої освіти.

В нових умовах, коли керівництво промисловістю буде здійснюватися за галузевим принципом, роль загаль-

носоюзних і республіканських органів вищої освіти значно зросте. Перед ними поряд з завданнями підвищення рівня учбово-виховної роботи встануть відповідальні завдання поліпшення планування і координації наукових досліджень, які повинні бути складовою частиною наукової роботи, що проводиться в країні, органічно входити в загальнодержавні плани розвитку науки і техніки. При цьому, зрозуміло, необхідно в плановому порядку матеріально забезпечувати наукову роботу у вищих учбових закладах.

Питання розвитку науки, виховання молодих наукових кадрів повинні постійно знаходитися в центрі уваги партійних організацій, їх політичної і організаторської роботи. Справжні вчені виховують студентську молодь в дусі творчого ставлення до

науки, прищеплюють їй навик самостійної праці і наукового мислення, любов до майбутньої професії. Керівникам вузів, їх партійним організаціям слід потурбуватися про розумний розподіл робочого часу професорів і викладачів, про створення найсприятливішої обстановки для їх творчої діяльності. Ця турбота стократ окупиться.

Комуністична партія закликає працівників науки і вищих учбових закладів боротися за подальший розвиток науки, за технічний прогрес. Професори і викладачі, колективи вищої школи відповідають на цей заклик новими досягненнями в науці, в підготовці висококваліфікованих спеціалістів, безмежно відданих партії і народові.

(Газета «ПРАВДА» від 22 листопада 1965 р.).

ПІД ХМЕЛЬКОМ

НЕ БАЙКА, АЛЕ МАЙЖЕ ЗА МИХАЛКОВИМ

В день именин, а может быть
рождения
Был Заяц приглашен к Ежу
на угощение.
И Заяц наш как сел,
Так с места не сходя

настолько «окосял»...
Всім, мабуть, добре відома ця
байка С. Михалкова про Заяц-
ця, який, підпивши, відчув себе
сильнішим Лева. Але така «хор-
обрість» буває не тільки у
Зайців в хвилини перепою...

Був собі студент. Десь-колись
гульнув і раптом відчув теж
саме, що й наш Заяць. В його
посоловілих очах застрибали бі-
сики. Та що йому Лев? Та він
же сам як Тигр! Ну, а тигрові,
звісно, потрібна жертва, краще
всього швидконого Лань!

«Лань! — гукнув Юнак, чи то
Тигр, і — шасть на третій по-
верх. Удар недолгих грудей
в двері — і він біля койки Ла-
ні.

— Лань, Лань, я тебе з'їм!
— А совість твоя де? Я буду
скаржитися в деканат, покличу
міліціонера!

— Та що мені міліціонер?!
Подати його сюди! Я сам з ним
розрахуюсь!

І лише етажерка, якою пере-
лякані Лані загородили себе,
врятувала їх від зубів «Тигра».

Але вранці... затремтіла зая-
ча душа нашого новоявленого
Тигра. І стало близьким і доро-
гим йому все: і рідний універ-

КОРОТКО

ВІДБУВСЯ семінар агітаторів
в академгрупах. На ньому з
дповіддю «Про міжнародне ста-
новище» виступив доцент Д. БО-
ГУНЕНКО.

Учасники семінару почерпнули з
дповіді багато цікавих для своєї
роботи відомостей.

***

НА ІСТОРИЧНОМУ факультеті
розпочав свою роботу гурток
атеїзму. На першому занятті ви-
ступив доцент кафедри філософії
В. МЕЛАМЕД.

Розмова про богословські докази
буття бога, про критику їх наукою
викликала великий інтерес у при-
сутніх — студентів багатьох фа-
культетів університету.

***

В АУДИТОРІЇ № 21, яка знахо-
диться в приміщенні історичного
факультету, 19 листопада було ба-
гатоголодно. Сюди прийшли студен-
ти різних факультетів на лекцію
про джерела сучасної американсь-
кої соціології.

Ця лекція, яку прочитала канди-
дат філософських наук І. Попова,
— перша з циклу лекцій про су-
часну американську соціологію.

Найближче заняття відбудеться
26 листопада. Тема виступу І. По-
пової в цей день буде: «Соціальна
психологія і психологізація соціо-
логії».

Всього планується шість лекцій
про сучасну американську соціоло-
гію.

ситет, і місце в гуртожитку, і
стипендія.

— Змилюйтеся, не карайте! —
знайшов в собі хоробрість він,
повзаючи біля ніг Ланей. — Ні-
кому не кажіть!

І незлопам'ятні Лані вже го-
тові були все простити. Та рап-
том він знову загарчав. І на
цей раз уже не тигрячим го-
лосом:

— А якщо кому-небудь ска-
жете, то чи я, чи мої друзі —
все одно вас — з'їмо!

І мовчать наші Лані, злякав-
шись.

***

І сміх, і гріх, чи не так?
А наш «герой», інколи з по-
смішкою згадує — насолоду
хмільного перетворення в Тиг-
ра.

А як хочеться, щоб він, вреш-
ті-решт, навчився перетворюва-
тися в людину.

А мораль з цієї історії хай
выводять самі герої, та мабуть
і читач. В. БАРАНДАНУ.

ЗА ЗВАННЯ ЧЕМпіОНА

ВЖЕ більше місяця продовжує-
ться розгриш першості ву-
ів м. Одеси з футболу.

Наша команда, невдало старту-
вавши, в останніх іграх показує
містовну гру, домагаючись пере-
мог над своїми суперниками.

Слід сказати, що торік був для
наших футболістів невдалим. Ко-
ланді довелося розлучитися з чем-
піонським титулом. Дуже відчут-
ним був вихід з команди кращих
футболістів, які закінчили навчан-
ня у вузі.

У нинішньому розгриші колек-
тив знову заявив про себе, як про
найсильнішу студентську команду.
Добрими нападаючими зарекомен-
дували себе у останніх іграх сту-
денти-математики Циновий, Гаєв-
ський, Іванов і хімік Бліндер.

Матч з командою консервного
інституту був напруженим. І гра

ЗУСТРІЧ колективу Одесько-
го університету з акторами
російського драмтеатру ім. А. Іва-
нова стали доброю традицією.

Днями у нашому ВАЗі було по-
казано новий молодіжний спек-
такль за п'єсою В. Катаєва «Квад-
ратура круга».

Обговорення спектаклю з учас-
тю акторів відбулось зразу ж піс-
ля вистави і викликало жвавий ін-
терес.

П'єса «Квадратура круга» була
написана автором у 1928 році для
молодих акторів МХАТ'у. Тоді В.
Катаєв, нині видатний майстер ра-
дянської прози, був одним із зачи-
натель радянської драматургії.

Веселий водевіль був поставле-
ний режисером Н. М. Горчаковим
під керівництвом В. І. Немировича-
Данченка і пройшов на сцені
МХАТ'у 646 разів, користуючись
незмінним успіхом, як, зрештою, і
в інших театрах країни.

Звернення одеського театру до
ранньої п'єси В. Катаєва, нашого
земляка, п'єси про молодість, цілком
закономірне. Хоч дія відбувається
в кінці 20-х років, в обстановці не-

КУЛЬТУРНЕ ЖИТТЯ

ПІСЛЯ ВИСТАВИ

пу і воєнного комунізму, багато
проблем п'єси не загубили свою
живість і зараз.

«Квадратура круга» — комедія
положень, але в той же час і коме-
дія характерів.

Дві пари молодожнів змушені
жити в одній кімнаті, що тягне за
собою безліч непорозуміннь, нісе-
нітностей, сутичок. У п'єсі висту-
пають не маски, а живі люди, з
певним складом ума, характеру і
прагнень. Вони кохають, сперечаю-
ться, обурюються, не втрачаючи
при цьому життєлюбства, гідності,
душевного здоров'я.

П'єса містить в собі поемичний
заряд, який надає їй сучасного
звучання.

К. С. Станіславський назвав
«Квадратуру круга», «розумним,
талановитим жартом».

В жартівливій формі Катаєв зоб-
ражує далеко не смішні наслідки
поспішних рішень одружитись і
будувати сім'ю. У одному випадку
(Людмила і Вася) дівчину вабить
перспектива домашнього затишку,
в другому (Тоня і Абрам) — «ро-

бочий контакт» і «спільна політич-
на установка».

В обох випадках відсутня лише
невелика деталь — всього лише
кохання. Але саме його ніщо не
може замінити.

В Катаєв в цій комедії показав
себе майстром мовної характерис-
тики (багато словечок і виразів
тут же, на обговоренні, стають
крилатими), діалога, комічних зітк-
нень.

Дуже вдалий образ секретаря
комсомольського осередку Флавія,
який переконаний в своїй непо-
грішності миротворця.

Молодим режисером Аллою Кі-
гель спектакль вирішений у від-
повідності з жанровими особливос-
тями п'єси.

Дуже добре показала себе мо-
лода актриса Куроп'ятник, яка ви-
конувала роль Людмили. Цілком
зрілу майстерність показав артист
Колісниченко (середнє покоління),
виконуючи роль недотепа Абрама.
Схвалення у студентської аудито-
рії викликала гра актриси Павлюк
(Тоня) і Пименова (Вася), а та-
кож виконавці епізодичних, але
дуже важливих у п'єсі ролей, ар-
тисти Стоянов і Решетняк.

Всі присутні і від їх імені веду-
чий обговорення студент філоло-
гічного факультету Б. Шер подяку-
вали акторам і висловили бажання
продовжувати подібні зустрічі-бе-
сіди і обмін думками.

Доцент Б. БАРСЬКА.

ЧЕКАЄМО НА ВАС

Це було так: з ініціативи жін-
ради в липні цього року була ор-
ганізована лекція про довголіття і
боротьбу зі старістю. Вирішили
створити «Групу здоров'я». Весті
її почала досвідчений викладач
кафедри фізвиховання і спорту
Олександра Петрівна Піскунович.

Я зацікавився складом цього не-
великого колективу, сподіваючись
знайти когось з наших універ-
ситетських викладачів чи спів-
робітників. Але, на жаль, чомусь
у нашому вузі існування цієї гру-
пи залишилось непоміченим. Ос-
ьому мені хотілось би сказати: до-
рогі колеги, вас чекають у групі
здоров'я у вівторок і п'ятницю
з 11-ї години ранку. А якщо необ-
хідно, можна зустрітись і в інші
дні.

До скорої зустрічі!

В. ЛАПКО.

ПЕРША ЗВІДНА...

«История исторической науки в
СССР» складена Інститутом істо-
рії АН СРСР, державною публіч-
ною історичною бібліотекою
РРФСР. Вона є першою звітною
бібліографією з історії вітчизня-
ної історичної науки. В том вві-
дшла дореволюційна і радянська
література про історію історичної
науки в Росії до жовтня 1917 ро-
ку. Облік її доведено до кінця
1963 року.

В томі є великий матеріал про
боротьбу різних шкіл і напрямків
в історичній науці, перш за все
прогресивних з реакційними. Особ-
ливу увагу приділено початку ле-
нінського етапу в історичній науці,
історичній проблематиці в дорево-
люційній більшовицькій літературі.

В показнику зареєстрована істо-
ріографічна література російською
та іншими мовами, видана на те-
риторії СРСР — книжки, статті з
журналів і збірників, авторефера-
ти, дисертації, в окремих випадках
— статті з газет. З рецензій на
праці істориків взято лише ті, які
можна прирівняти до статей істо-
ріографічного характеру. Врахо-
вано автобіографічний, епістоляр-
ний і мемуарний матеріал.

Є в показнику і автори дослід-
ницьких і науково-популярних ро-
біт по соціально-економічній, полі-
тичній і воєнній історії, по історії
успільної думки і загальних пи-
тань історії культури, по археоло-
гії, етнографії, спеціальних і допо-
міжних історичних дисциплінах, а
також історико-бібліографі.

«История исторической науки в
СССР» є в нашій Науковій бібліо-
теці.

О. НОТКІНА.

ПОДОРОЖ ОВАЛЬНОГО М'ЯЧА

«Нехай цей камінь нагадує про
славне діяння Вільяма Веба Ел-
ліса, першого, хто насмілився по-
рушити звичайні правила гри в
м'яч — схопити м'яч в руки і по-
бігти з ним. Так виникла гра в регбі
(1823 р.)».

Ці слова накреслені на пам'ятній
плиті, що встановлена в місті Регбі,
яке розташоване недалеко від
Лондона. В цьому самому Регбі,
де народилися мужня, захоплююча
гра.

З того часу пройшло 140 років.
Регбі тепер відоме далеко за ме-
жами Англії. Овальний м'яч по-
явився на стадіонах Франції і Ру-
мунії, Чехословаччини і Польщі,
Алжіру і Марокко... За океаном
регбі відоме в Австралії і США,
Новій Зеландії і Канаді.

Міжнародна федерація любите-
лів регбі об'єднує до трьох десят-
ків країн. Кубок «П'яти націй» і
кубок «Перемоги» — крупні регбій-
ні турніри. В першому з них висту-
пає Англія, Шотландія, Ірландія,

Уельс, Франція, в другому — Ру-
мунія, Чехословаччина, НДР,
Польща. Переможці цих турнірів
зустрічаються між собою. Румунсь-
кі регбісти, що швидко прогресу-
ють, в останні два роки двічі ви-
ривали перемогу у французів — пе-
реможців кубка «П'яти націй».

З 1964 року розігрується Кубок
Європейських чемпіонів по регбі.

Щорічно турне по Європі здійс-
нюють регбійні команди Австралії,
Нової Зеландії і Радянського
Союзу.

В СРСР регбі розпочало культи-
вуватись в 30-ті роки. Воно набуло
великої популярності. Проводились
чемпіонати країн, розігрувався Кубок.

Після війни, в 1947 році, була
зроблена спроба відновити регбі
Але вона виявилась невдалою. Но-
вий поштовх до розвитку регбі в
нашій країні дали дружні ігри мо-
лоді в Москві в 1957 році, на яких
було проведено турнір найсильні-
ших команд Європи. Уже в 1955

році появляються команди в МВТУ
і МАІ, а слідом за цим в регбі по-
чинають грати в Ленінграді і Рос-
тові, Києві і Тбілісі, Каунасі і Ри-
зі, проводяться перші турніри міст
розігруються першості ЦР «Буре-
вісник», ЦР «Труд», ЦР «Локомо-
тив», ЦР «Спартак», проводяться
першості республік. А в 1963—1964
роках проводиться малий чемпіо-
нат країни. З 1964 року регбі вклю-
чено в Єдину спортивну класифі-
кацію.

Розвивається регбі і в Одесі
Команди ентузіастів овалного м'я-
ча (а саме ним грають в регбі
створені в «Авангарді», «Локомо-
тиві», «Воднику» і «Буревіснику»
Проводяться міські і обласні зма-
гання, беруть участь одесити і в
Республіканських і Всесоюзних
змаганнях.

Регбі — гра сильних і мужніх
Грайте в регбі!

Л. ШЕЛЕСТОВИЧ,
заступник голови федерації
регбі УРСР.